

was knap fris en daarom was ik extra blij met het thermo-ondergoed, dat in andere omstandigheden altijd erg aanwezig is. Je voelt je in wat frissere omstandigheden een hele piet, wetende dat anderen saai op visite zijn of puzzelen bij de open haard. Nee, dan wij. Wij willen wat zien en meemaken.

Na een eindje gelopen te hebben werden we al verrast door de Oeverpieper die goed te zien was. Horen doe je ze vaker. Bart Jan vertelde over de nieuw geschapen open verbinding die hopelijk in de toekomst veel moois gaat brengen. Er schijnt een observatiehut gepland te zijn op de oude dijk, dus het wordt al maar beter. Brilduikers en Pijlstaarten vlogen over, terwijl een paar Nijlganzen ook hier al aanwezig was. Al wandelend zagen we een groepje van zes Bonte Kraaien, een Tafeleend, Smienten, Kuifeenden, Kieviten, enzovoort. Aan de andere zijde van het water vloog een Ruigpootbuizerd en een Torenavalk deed ook zijn best. Aaldrik begon al eens over koffiestop annex keerpunt en Bart Jan keek in de verte. Vluchten Brand-, Kol-, en Rietganzen trokken over ons hoofd naar hun herberg. Een groepje Bonte Strandlopers zag ons gestaag verder lopen na een tijdje stilstaan bij een zingende Veldleeuwerik; altijd weer prachtig. Twee Wilde Zwanen lieten ons enige tijd in het ongewisse maar trompetterend maakten ze zich duidelijk kenbaar. De koffie kwam gaandeweg ook dichterbij, zei Aaldrik nog maar weer eens tegen Bart Jan. Deze keek in de verte en schatte de afstand. Ver, concludeerde hij. Thermo-ondergoed, dacht ik. Na een kilometer of wat te hebben afgelegd werd besloten dat koffie voor watjes was en wij hele pieten waren. Met name Aaldrik kon zijn weezin tegen warme tussenstops maar nauwelijks onderdrukken. Een man naar mijn hart. We zagen ondertussen twee Kneutjes langsdansen. Er werd besloten buitendijks de terugweg te aanvaarden en daarbij ook die hatelijke herberg de rug toe te keren. Opluchting alom. Helaas bleven de Strandleeuwerik en de Sneeuwgorse uit zicht en na verloop van tijd Piet ook. Niels en ondergetekende liepen een kilometer over de dijk

Excursie Breebaart

Op 6 januari zijn we met een zevental mensen op excursie geweest naar Polder Breebaart, waar Bart-Jan Prak ons al stond op te wachten. Het

en achterom kijkend stelden we vast dat Piet niet tussen de steltlopers liep en ook niet was gaan zwemmen. Wel zagen we veel Bergeenden langs de kust. Een blik binnendijks leerde wel dat het water zo'n veertig cm hoog stond en dat mag ruim heten voor steltlopers. Vooruitkijkend moesten we vaststellen dat Piet op ons stond te wachten in plaats van andersom. Oude vossen verdwalen niet, wat ook maar goed was want Piet was ook de chauffeur voor de terugweg. Na nog even een tevergeefse tocht gemaakt te hebben naar Beijum om de Pestvogel voor de jaarlijst te scoren bracht Piet mij thuis, waarvoor nogmaals dank. Met een brede zwaai pakte ik mijn spullen uit de kofferbak en zag nog net mijn telescoop een looping maken. Ik kan jullie meedelen dat het een harde, droge tik betreft wanneer hij uiteindelijk het asfalt bereikt. Sinds die tijd doe ik een mooie imitatie van Witte Veder: één hand horizontaal boven de bril, en zeg ik vaak "Oef". Ik stel vast dat ik met een goede excursieleider en een telescoop meer zag. Vogelvriend Willem, weinig religieus doch zeer barmhartig, geeft sindsdien nieuwe inhoud aan de vriendschap en laat mij door zijn telescoop zien wat ik anders had moeten raden of missen.

Klaas Ophoff